

Ut Quakeltje

Stichting De Kwakel Toen & Nu
www.de-kwakel.com

COLOFON

'Ut Quakeltje' is een uitgave van:
Stichting De Kwakel Toen & Nu
Opgericht: 7 september 2006
Website: www.de-kwakel.com

**Stichting De Kwakel
Toen & Nu**

www.de-kwakel.com

Bestuursleden:

Ben Plasmeijer (voorzitter)
bp@de-kwakel.com

Dirk Plasmeijer (vicevoorzitter)
dp@de-kwakel.com

Johan van Dijk (penningmeester)
Fresialaan 10
1424 AG De Kwakel
Tel. 06.51146552
jvd@de-kwakel.com
Rabobank Schiphol
IBAN: NL85RABO0126126461

Ben Voorend (secretaris)
Ebro 144
1423 AX Uithoorn
Tel. 06.16275754
secretariaat@de-kwakel.com

Websitebeheer:

Johan van Dijk
jvd@de-kwakel.com
Annemarieke Verheij
av@de-kwakel.com

Redactie:

Dirk Plasmeijer (teksten / fotografie)
Ben Voorend (tekstcorrectie)

Met dank aan:

Jeroen van Doorn, Kudelstaart
(archiefmateriaal)
Theo den Haan, Bergen (archiefmateriaal)
Chris Woerden, Uithoorn
Stichting Oud Uithoorn / De Kwakel
(archiefmateriaal)
Hans Klootwijk (Opa Sitvast)
Paparazzi Media
(fotografie & ontwerp omslag)
Verheijfotografie - (fotografie)
www.verheijfotografie.nl
Taaladvies Voorend
www.taaladviesvoorend.nl

Lay out en drukwerk:

Drukkerij StyleMathôt, Haarlem
info@stylemathot.nl - www.stylemathot.nl

© 2021 Stichting De Kwakel Toen & Nu
Het is niet toegestaan artikelen letterlijk
over te nemen zonder toestemming van
de redactie van dit blad. De naam van
dit blad "Ut Quakeltje" is weergegeven
in het Kwakels dialect en betekent:
Het Bruggetje.

www.facebook.com/DeKwakelTenN

INHOUD

Colofon, Inhoud en Van de redactie	2-3
Het Kwakeltje uit 1950	4-5
Opa Piet Sitvast (door Hans Klootwijk)	6-15
Loodgietersbedrijf H. Blom & Zn. 75 jaar (1946-2021)	16-22
Met dank aan de sponsors van Stichting De Kwakel Toen & Nu	23

VAN DE REDACTIE

Wij kijken als historische vereniging normaal altijd achteruit naar het verleden, maar meestal ook vooruit. Ook op deze plek. Wat is er gebeurd in 2021 en wat staat er op de planning voor 2022?

Quakelse Ridder (2021)

Op 26 april heeft onze voorzitter Ben Plasmeijer een Koninklijke Onderscheiding ontvangen van Koning Willem-Alexander voor al zijn vrijwilligerswerk in 62 jaar. Als 14-jarige jongen begonnen met contributie ophalen bij KDO en nooit meer weggegaan. KDO bestond 75 jaar en Ben werd 75 jaar in 2020, hij is er zijn hele leven mee opgegroeid. Daarnaast is Ben chauffeur op de buurtbus geweest, drager bij Sint Godefridus en is hij al vele jaren voorzitter van de KBO De Kwakel en onze Stichting De Kwakel Toen & Nu. Hij heeft gewoon 3 petten op, wat ook in de toespraken naar voren kwam van burgemeester Heiliegiers en meerdere sprekers tijdens zijn onderscheiding. Zeer verdiend vond iedereen en hij was zo trots als een pauw tussen zijn familie en kennissen die dag. Zijn levensgrote karikatuur in de Kuil als "Quakelse Ridder" was niet te missen. Graffitispecialist Sander Bosman (www.lakaanalles.nl) uit Kudelstaart had mooi werk geleverd.

De Kwakel 445 jaar (1676-2021)

In mei zijn de voorbereidingen gestart voor onze vlaggenactie. Onze vicevoorzitter Dirk Plasmeijer ontwierp een Kwakelse vlag en banier voor De Kwakel, want die was er nog niet. Op 1 september 2021 zou ons mooie dorp 445 jaar bestaan en bij die gelegenheid hoorde een eigen Kwakelse vlag om uit te hangen, vonden wij. De vlag heeft een heldere blauwe kleur met een wit oud bruggetje (quakeltje) erop en een boertje dat onder de brug vaart in zijn roeiboort. Wij willen stimuleren dat de inwoners de vlag uithangen met allerlei feestdagen in het dorp, zoals tijdens de polderloop, de kermis, de dijkenloop, Kunst & Ambacht en nog vele andere evenementen die ons

Foto voorzijde: Piet Sitvast als politieagent te Amsterdam (ca.1925)

Foto achterzijde: Winterwonderland Kwakelsepad, links de brug van Arie de Horde (1956)

dorp rijk is. Wij hadden 300 vlaggen besteld en die waren allemaal snel uitverkocht en er was vraag naar méér. De 2e druk vlaggen is hierna gestart, waar er weer 200 van zijn verkocht.

De vlaggen kunt u nog kopen bij Dirk Plasmeijer, mail: dp@de-kwakel.com of even bellen 06.54695548. De Kwakel kleurde blauw op 1 september, het was een prachtig gezicht en de vlag sierde zelfs ook het gemeentehuis. De meeste mensen lieten hem ook uithangen tijdens de officieel afgelaste kermisweek. Dan was het toch nog even een feestje.

Historische namen (2021)

Onze stichting heeft in de loop der jaren meerdere straten, een wijk en een park van historische namen voorzien in De Kwakel. Wij willen hiermee bereiken dat de namen niet verloren gaan in de toekomst. De Gemeente Uithoorn stond volledig achter onze onderbouwde oude namen. In 2020/2021 zijn de volgende namen voorgedragen en uitgevoerd: Bisschopshof, Gravenhof, Ambachtshof en in de nieuwe wijk de Rietkraag, de Anemoonlaan en Ut Hanenpad. Die laatste 2 straten zijn op 6 oktober onthuld. Ut Hanenpad door Gerard en Theo den Haan. De straat waar zij altijd aan woonden, de Ringdijk, werd in de volksmond altijd het Hanenpad genoemd. Het was de oude ingang naar het KDO sportcomplex voordat de Kuil er was. Nu staat hij echt op de kaart van de toekomst.

Historisch Erfgoed (2021)

Het volgende grote project, de mobiele museum-/expositiewagen, was klaar om uit te rijden. In deze zomer is de wagen al een keer ingezet tijdens de LTB-fietsdag bij de "Theetuin Het Bamboelabyrint" aan de Steenwycklaan. Er waren veel mensen die konden genieten van de getoonde oude prenten uit het roemruchte tuinbouwverleden van De Kwakel en omstreken. Onze dank gaat dan ook uit naar de Historische Tuin van Aalsmeer voor het aangeleverde fotomateriaal. De tweede keer stond de wagen in oktober bij de Qua Kunst & Ambachtroute bij Bruinsma aan de Noorddammerweg, met oude prenten en opgeknapt Kwakels Erfgoed van Toon de Wit.

Tegenslag kenden we ook. De versoepeling van de coronamaatregelen deze zomer zouden voldoende ruimte laten voor een 'klein' evenement. De feestelijke officiële ingebruikne-

ming bij "Gasterij De Kwakel" van onze prachtige mobiele museum-/expositiewagen zou op zaterdag 27 november door burgemeester Heiligers bevestigd worden. Tevens zouden we met vertegenwoordigers van ons ondersteunende bedrijfsleven, fondsen en verenigingsleven proosten op het 15-jarig bestaan van de stichting. Wat op 7 september 2006 klein begon bij de notaris, is uitgegroeid tot een begrip in het dorp. Helaas zagen wij ons genoodzaakt dit feestje te annuleren vanwege oplopende besmettingscijfers.

Felicities en bedankjes (2021)

foto: Mathilde Dusal

Allereerst feliciteren wij hierbij onze topsporter Jetze Plat uit Vrouwenakker met zijn 3 gouden medailles op de Paralympische Spelen in september in Tokyo (Japan). In oktober werd hij nog voor de zesde keer Wereldkampioen Paratriathlon in Abu Dhabi, wéér een geweldige prestatie!

Veel inwoners, verenigingen en bedrijven doen vaak een beroep op ons archief en inzet voor hun jubileums en evenementen. Wij feliciteren ook de jubilerende bedrijven en verenigingen: H. Blom & Zn. Installatiebedrijf (75 jaar), Scoutingvereniging St.Joannes (75 jaar), Loterijclub Kapan Menang (70 jaar), Vrouwengilde De Kwakel (65 jaar), IJclub Frisse Vreugde (65 jaar), KOV = Kwakelse Ondernemers Vereniging (55 jaar), BVK = Bridge Vereniging De Kwakel (35 jaar), De Zonnebloem De Kwakel-Vrouwenakker (35 jaar), Stichting De Kwakel Toen & Nu (15 jaar) en Stichting AED De Kwakel (10 jaar). Allen van harte!

Wij willen vanaf deze plek graag weer onze donateurs, sponsors en vrijwilligers bedanken voor hun financiële ondersteuning en inzet voor het beschikbaar stellen van oude foto's, films en informatie. Onze speciale dank gaat uit naar onze typiste Corinne Hogenboom-Zaal, Jeroen van Doorn (Jzn), Theo den Haan (Czn), Tom Brozius, Cock Lek (Hzn), Annemarijke Verheij, Chris Woerden (Stichting Oud-Uithoorn / De Kwakel) en Hans Klootwijk voor zijn bijdrage over zijn opa in dit nummer.

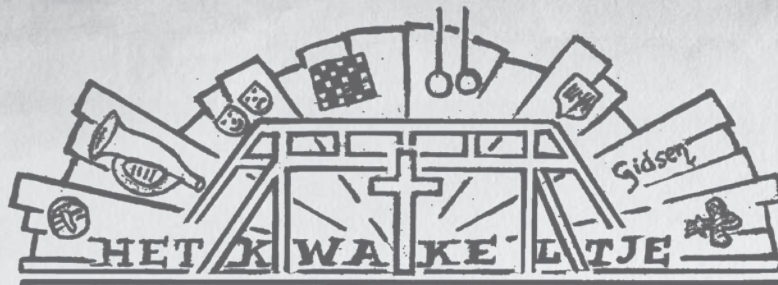
Nostalgische avonden (2022)

De 2 Nostalgische Avonden staan gepland in 2022 (noteer alvast de datums) op vrijdagavond 4 en 18 februari, mits de coronaregels dit toelaten. Kaartverkoop en kaarten reserveren kan het liefst via de mail bij: dp@de-kwakel.com of een belletje naar Dirk Plasmeijer 06.54695548. Wees op tijd. We zullen rekening moeten houden met minder mensen in de zaal en vol is vol!

Iedereen hartelijk dank, wij wensen iedereen veel lees- en kijkplezier toe met Ut Quakeltje en fijne feestdagen en een gezond 2022!

Het team van Stichting De Kwakel Toen & Nu

EEN WOORD VOORAF

Vol was de kerk toen onze klokken werden gedoopt. Met veel aandacht werd de plechtigheid gevolgd door allen. Toen Pastoor na afloop van de Doop begon de Angelus luiden toen liet de koster zich ook niet onbetuigd, zodat de verdere geluiden van Pastoor verloren gingen in 'n zwerm van uit de klok komende tonen.

Vandaag, Woensdag 11 januari luidden de klokken. Onze klokken! 't Was 'n ontroerend ogenblik toen die zware stemmen uit de toren klonken om twaalf uur precies. Veel belangstelling was er toen de klokken luidden. Ieder wilde proberen: ook Pastoor en de Kapelaan wilden hun krachten beproeven.

Lang is er op gewacht, nu zijn ze er. 't Is ons aller stem die roept naar God. Ver klinken onze stemmen door naar de hemel waar vreugde is om uw vrijgevigheid, uw liefde voor de kerk. Nu kan ieder weer op tijd zijn, overal is de klok hoorbaar! In Psalm 92 staat: "Als gij zijn stem hoort, wilt dan niet uw harten verharden". Nee, luistert naar die stem die U oproept om God te loven in de kerk.

De Kapelaan

IN DE BOOT.

12 Jan. 1950: Jacobus Cornelis van Oostwaard en
Agnes Cornelia Rijkelijkhuisen.

BESCHUIT MET MUISJES.

3 Januari 1950: Wilhelmina Cornelia, dochter van
J. Th. J. de Bruin en B. Kraan
7 Januari 1950: Joannes Gerardus, zoon van
J. Schockman en J. Kas
9 Januari 1950: Cornelia Maria, dochter van
J.W. Hogervorst en A. Kleyn

Er waren twee Jantjes goed van zin.
Die trokken steeds samen de polder in.
Ze liepen daar, ze liepen hier,
In 't snoeken hadden zij plezier.

=====

De enen Jan was kampioen
Met een knaap van 11 ½ pond van goede doen.
Hij zei: "Jij moet ook eens proberen
Om zo iets te presteren".

=====

Jan no. 2 moest dit steeds maar horen.
Maar hij blies niet hoog van de toren.
In stilte liep hij echter steeds te dromen
Van grote kanjers die aan zijn lijntje komen.

=====

Op een Zondagmiddag was 't plotseling raak:
Jan 2 had een grote snoek aan de haak.
Met een knaap van een meter lang en 12 pnd zwaar
Werd Jan Zaal de kampioen. 't Is echt waar.

=====

Op 29 Januari a.s. zal de jaarlijkse donateurs uitvoering worden gegeven met medewerking van het beroemde gezelschap "PANDER" Zoals van ouds heeft T.A.V.E.N.U. een mooi muziekprogramma opgesteld.

De éntreprijs voor niet-donateurs is f 1,75 per persoon.

Tot en met 25 Januari is er steeds gelegenheid zich als donateur op te geven en wel bij:

A.Pouw Drechtdijk 46 en P. Mayenburg Boterdijk 45.

Het belooft 29 Januari beslist een mooie avond te worden. U houdt natuurlijk allen die avond voor T.A.V.E.N.U. vrij!

De Secretaris
H. v. Kints
Boterdijk 26

St. GENESIUS

Op Zondag 8 Januari voerde St. Genesisus voor de 2e keer het toneelstuk op: "En de bossen zingen hun lied".

St. Genesisus had wel op een flinke opkomst gerekend, maar dat de opkomst zo groot zou zijn, dat de zaal van Leenders hen niet kon bevatten, overtrof alle verwachtingen.

Daarom besloot het bestuur dit mooie stuk nog éénmaal op te voeren en wel op Zondag 15 Januari a.s.

Zij die de vorige Zondag zijn teleurgesteld, zullen dan in de gelegenheid worden gesteld deze mooie avond bij te wonen. Voorziet U tijdig van kaarten om nieuwe teleurstelling te voorkomen.

Het Bestuur.

Uitslagen van Zondag 8 Januari 1950

K.D.O. I - B.B.D.A. 6 - 2.
K.D.O. II - S.C.A. 4 3 - 2.

Verslag KDO -BBDA.

Wanneer er ruim een half uur te laat wordt afgetrapt, trekken de Amsterdammers onmiddellijk tenaantal. Zij worden echter door onze verdediging resoluut terug gewezen. Hierna brak het mooiste kwartier van de hele wedstrijd aan. Goed gecombineerd trekken de onzen op het vijandelijke doel af. Na enige tijd breekt de middenvoor goed door en met een back op zijn hielen weet hij met een laag schot de score te openen. Kort daarna weer een doorbraak. De rechtsbuiten sprint binnen en met een onhoudbaar schot krijgt de keper voor de tweede maal het nakijken. De KDOers nemen het nu wat te gemakkelijk op. Wanneer de backs te ver opdringen profiteert de linksbuiten der tegenpartij ervan om met een prima schot de achterstand te verkleinen. Een tiental minuten golft het spel op en neer, totdat er van het middenveld een ver schot op ons doel wordt afgevuurd, met het gevolg dat de keper, gehinderd door de zon, de bal laat glijpen en het is 2 - 2. Het gevaar ziende, wordt er door de onzen en vooral door de verdediging, beter aangepakt, met het gevolg dat de stand op 3 - 2 wordt gebracht, eer de arbiter de rust aankondigt. Als er enkele minuten is gerust blaast de scheidsrechter de elftallen weer binnen de lijnen, aangezien het anders voor de schemer niet meer afgelopen is. KDO is veelal in de aanval. Toch duurt het nogwel een 20 minuten eer de middenvoor erin slaagt om het net te vinden. BBDA gelooft het nu wel en met de regelmaat van de klok voeren de onzen de stand op tot 6 - 2. 't Is geen grootse wedstrijd geweest, en bijna geen speler kon zijn normale speelvorm bereiken.

Programma voor Zondag 15 Jan.
K.B.V. 4 - K.D.O. II, aanvang 12 uur.

De Secretaris.

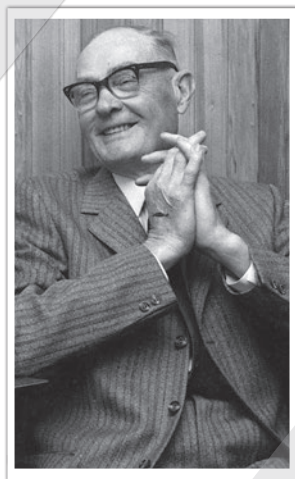
(Met dank aan Angela Meijer - Van Kessel voor het oude Kwakeltje uit 1950)

PIET SITVAST, MIJN OPA (DOOR HANS KLOOTWIJK)

Met alle nieuwbouwactiviteiten die de afgelopen tijd plaatsvinden in De Kwakel blijft er steeds minder over van de oude dorpskern die ik mij herinner uit mijn kindertijd, rond 1960. Verdwenen is de oude dorpskerk, die in 1958 haar spitse toren verloor en 10 jaar later in 1968 helemaal gesloopt werd. Ook de karakteristieke klapbrug over de Ringvaart bij het Kwakelsepad is weg. Ik herinner mij het café met zalenverhuur van Piet Bocxe, die oorspronkelijk van zijn schoonvader Leenders was. Je had het rommelige winkeltje “De Kleine Bazaar” van Tinus Duif, bij de bushalte toen. En dan was er in mijn herinnering de timmerwerkplaats van Van Egmond aan de overkant, waar de bergen zaagsel en krullen de prikkelende geur van pas gezaagd hout verspreidden. Daar stond ook een tijd een ouderwetse houten woonwagen van Du Pau, op het straatje naast de speeltuin. Op de Boterdijk had je schuin tegenover de statige pastorie nog de winkel en fietsenmakerij van Jan Sitvast, familie van me, en even verderop was het café/dorps huis “Ons Huis” van To en Jo in het gebouw naast de vroegere Openbare School.

Sit

Maar het centrum van mijn verdwenen kinderwereld werd toch wel gevormd door de Kwakelse speeltuin waar mijn opa, Piet Sitvast (1895-1980), de scepter zwaaide. Voor mij was hij ‘opa’, maar alle andere kinderen noemden hem ‘Sit’. Als voormalig politieagent was hij gesteld op orde en gezag en dus kon hij streng zijn. Maar na een valpartij of ander ongelukje in de speeltuin wist hij menig kinderverdriet te sussen met een troostend suikersnoepje dat we een ‘bappie’ noemden. En als je dorst had kon je de sleutel van het waterkraantje vragen en kreeg je een plastic Biotex maatbekertje om uit te drinken.

Piet Sitvast Jzn (1970)

Piet was een zoon van ‘Blauwe Jan’ Sitvast (1860-1938), die zijn bijnaam dankte aan het litteken van een brandwond in zijn gezicht. Dat had hij opgelopen toen hij schipper was en zijn schuit bij de kruisfabriek in Muiden in de lucht vloog. Na zijn ongeluk begon hij een nering in houdbare kruidenierswaren en haalde hij verzekeringspremies op bij boeren in de omgeving.

Blauwe Jan was in 1888 getrouwd met Marijtje Kroonen (1864-1923). Het eerste kind van het jonge stel werd doodgeboren, maar daarna kwamen er twee meisjes, Anna (1890) en Neel (1892). Na de geboorte van hun eerste zoontje Maarten (1893), volgde mijn opa Piet (1895) en nog een hele rits kinderen: Jans (1897), Trijn (1899), Martha (1900), Jan (1905) en Marie (1907). Martha overleed in 1902, in hetzelfde jaar dat er ook nog een doodgeboren jongetje te betreuen viel.

Blauwe Jan Sitvast en Marijtje Kroonen (1888)

Boterdijk

Het gezin woonde in het voorste deel van een vervallen boerderij op de Boterdijk. Die oude boerderij van Cornelis Pouw had een rieten dak en huisvestte drie gezinnen. De familie Sitvast woonde in het witgepleisterde voorhuis dat vreemd uitstak, bijna tot aan het water van de Kleine Drecht. Die stroomde daar nog ongehinderd langs de Boterdijk naar de tolbrug even verderop bij de kerk. Van daaruit verkocht vader Jan zijn kruidenierswaren. Er stond een weegschaal om koffie, suiker of zout af te wegen en er was een strooppot.

Achter de Sitvasten woonde Joop ten Brink met zijn gezin en het achterste gedeelte van de lange, smalle boerderij bood onderdak aan de familie De Blicck. Bij het huis hoorde nog een houten stal met een vliering voor hooi. Daar verzamelde Cornelis Pouw later botten om te verkopen aan de lijmfabriek. Die waren afkomstig van zijn eigen slachtactiviteiten en oefenden een grote aantrekkingskracht uit op een grote familie ratten. De behuizing was klein en vochtig. In de winter bevroren de lakens in je bed en er werd ook wel eens een wandluis aangetroffen.

Omstreeks 1920 kwam er een nieuwe onderwijzer in De Kwakel die een huisje op de Kerkwerft betrok, tegenover de familie Sitvast. Deze meester Kraanen publiceerde in 1922 een mora-

listisch streekromannetje met de titel 'Op Hooger Pad', waarin je een aardige beschrijving van het leven in De Kwakel in die jaren kunt lezen. Het verhaal gaat over een arbeidersjongen uit de grote stad die op het platteland het geloof in God terugvindt. In de hoofdpersonen 'Bartje Wildebras' en 'boer Stekel' herkennen we Bartje Wahlen, de zoon van Nees Wahlen, en boer Jan van Doorn. De bazige vrouw 'Plakaan' die woont in het 'vreemd uitstekende huisje' tegenover de onderwijzer in het verhaal, is natuurlijk gebaseerd op mijn overgrootmoeder. 'Plakaan' is een verwijzing naar Sitvast, zoals 'Stekel' verwijst naar Van Doorn. Vrouw Plakaan staat, aldus de schrijver, met haar 'groezelige schort' in de deuropening van haar 'mal uitspringende huis', de 'oude, bouwvallige woning waar 't grootste deel van op instorten stond'. En over haar man, Blauwe Jan dus, noteert hij dat 'baas Plakaan niet veel te vertellen' had. Ook al is de beschrijving misschien een beetje overdreven omwille van het effect, toch lijkt het alsof we door de ogen van de onderwijzer even een snelle blik kunnen werpen op het huishouden waarin mijn opa opgroeide.

Schilderij van Hein Winter, de oude boerderij Boterdijk (1928)

Mijn opa Piet werd dus geboren in de zogenaamde 'goeie ouwe tijd' die we kennen van de afbeeldingen van Ot en Sien. Er was geen auto, radio of televisie en het dorp had nog geen elektriciteit en waterleiding. Jongens liepen op klompen met zwarte kniekousen en droegen de werkmanspetten van hun sociale klasse. De meisjes hadden witte schorten en strikken in het haar, gekleed als de aankomende dienstbodes die ze later, in elk geval tot hun huwelijk, zouden worden. We stellen ons die tijd graag voor zoals we hem kennen van oude schoolplaten, met hondenkarren, goedmoedige veldwachters, trage trekshuiten en aan de horizon kerktorens van omliggende dorpen en een enkele rookpluim van een voortpuffend stoomtreintje. De Kwakel was een kleine katholieke parochie van een paar honderd zielen op de drassige kruising van een paar modderige paden in een weids polderlandschap. In 1907, toen hij twaalf jaar oud was, ging Pietje werken op de boerderij van Nees Wahlen aan de Vuurlijn. Om vijf uur in de

ochtend liep hij in het donker over het dorp naar zijn werk om de paarden van stal te halen. Later ging hij aan de slag in de bouw.

Soldaat

Bij zijn keuring voor de militaire dienstplicht in april 1914 werd hij ingeschreven als metselaar. Omdat zijn broer Maarten een paar jaar eerder al had gediend bij de Nationale Militie, kreeg hij op 28 april van dat jaar het heugelijke bericht dat hij was vrijgesteld van deze dienst. Maar de vreugde daarover werd overschaduwd door het overlijden op 19 april van hun achttienjarige zusje Jansje. Die had 'de vliegende tering', oftewel tuberculose, opgelopen.

Soldaat Piet (1915-1918)

In augustus 1914 brak de eerste wereldoorlog uit en hoewel Nederland neutraal bleef, werd in 1915 de Landstormwet van kracht en moest mijn opa alsnog opkomen voor de militaire dienstplicht. Op 24 augustus meldde hij zich bij het depot van de 10-de Infanteriebrigade waar hij werd ingedeeld bij het 21-ste Regiment Infanterie. Uiteindelijk kwam hij terecht bij de grensbewaking waar hij als telephonist werkzaam was. Hij diende in Zuid-Limburg aan de Duitse grens bij Posterholt en aan de Belgische grens bij Eijsden. Vooral het terugsturen van vluchtelingen en oorlogsslachtoffers aan de Belgische grens vond hij vreselijk onrechtvaardig. Maar het ging aan de grens met onze zuiderburen vooral om het tegengaan van smokkel van allerlei goederen.

Nederland had tijdens de oorlog nogal eens te kampen met mouterijen en opstanden. Er was schaarste van levensmiddelen en er heersten werkloosheid en woningnood. Door het gebrek aan olie en kolen werden de strenge winters extra zwaar gevoeld. Bovenop alle ellende kwam ook nog eens de Spaanse Griep die veel slachtoffers eiste. Zodoende was er veel politieke onrust. En met al die grenssmokkel zal Piet ook wel met de nodige corruptie in aanraking gekomen zijn. Alle armoede, de sociale wanorde en de kleine criminaliteit die hij om zich heen zag, droegen ertoe bij dat hij een sterk gevoel voor maatschappelijke betrokkenheid ontwikkelde.

Burger

Na de oorlog speelde hij een tijdje met de gedachte om alle ellende te ontvluchten en zijn geluk te beproeven in Nederlands-Indië. Maar ondertussen vermaakte hij zich uitstekend.

Aanleggen van de waterleiding Kwakelsepad (1926)

Hij was lid van toneelvereniging Sint Genesius, waar hij – tot algehele hilariteit – regelmatig vrouwenrollen kreeg. Tot zijn woede werd hij op straat dan wel eens nagefloten door de dorpsjongens.

De wereld veranderde en De Kwakel ook: je kon nu net buiten het dorp (op de Noorddammerweg) de trein nemen naar Amsterdam, Haarlem of Leiden en even voorbij Aalsmeer was bij Fort Schiphol een vliegveld ontstaan. De Tol tegenover de kerk werd in 1919 opgeheven en op de Boterdijk werden een paar hoge houten bruggen vervangen door vaste bruggen die geschikt waren voor het opkomende autoverkeer. De katholieke school aan het Kwakelsepad werd uitgebreid met drie lokalen, wat de komst van de nieuwe meester Kraanen in 1920 verklaart. In Uithoorn begon het aannemersbedrijf van de gebroeders Kooijman met de aanleg van een waterleiding. Dat was een groot project dat zou doorlopen tot in 1926 en men mag aannemen dat Piet daar op enige wijze bij betrokken was. In elk geval raakte hij bevriend met enkele van de zonen Kooijman en leerde zo hun achttienjarige zusje Mientje kennen.

Door de opbloeiende liefde verdwenen de fantasieën om te emigreren naar de achtergrond en begon hij serieus na te denken over zijn toekomst. Tijdens zijn dienstdienst in het leger probeerde men door middel van cursussen al sollicitanten te werven voor een betrekking bij de politie. De financiële zekerheid, de mogelijkheid tot ontwikkeling en promotie, maar ook de status en het aanzien zullen voor Piet belangrijke argumenten geweest zijn om zich uiteindelijk aan te melden.

Politieagent

Op 14 augustus 1921 werd het jonge agentje na zijn opleiding geplaatst op het pas gebouwde bureau aan de Admiraal de Ruyterweg in Amsterdam. Van daaruit ging men, ook 's nachts, per dienstdienstfiets of te voet op surveillance. Dat deel van de hoofdstad dat we nu kennen als de wijk Bos en Lommer stond toen bekend als de Sloter-, Binnenveldertse- en Middelveldertse Polders. Het was toen nog een landelijk gebied waar een flinke woonwijk uit de grond gestampt werd, wat natuurlijk de nodige criminaliteit aantrok. Dwars door deze wijk in aanbouw reed over de Admiraal de Ruyterweg een trammetje naar Haarlem, wat regelmatig leidde tot verkeersongevallen als ontsporingen en aanrijdingen. Het regelen van het verkeer was dan ook een van de nuttige taken die werd uitgeoefend door de politie.

Politieagent Piet (ca.1925)

Ondertussen moedigden de gebroeders Kooijman hem aan om hun zusje ten huwelijk te vragen. Ze was zeker geen slechte partij. Mientje (1902-1935) woonde weliswaar met haar familie op een ark, zo'n beetje het mobiele hoofdkwartier van de onderneming van haar vader, maar ze was geboren in Den Haag, wat haar wel een beetje een stadse allure gaf. En haar vader had een aanzienlijk bedrijf met tientallen mensen in dienst. Toch aarzelde Piet om in het huwelijksbootje te stappen. Maar toen in het najaar van 1922 bleek dat Mientje een kindje verwachtte was er geen ruimte meer voor twijfel. Er moest getrouwd worden en snel ook, voordat er schande van kwam. Op 24 oktober gingen ze in ondertrouw en op 16 november vond de huwelijksvoltrekking plaats in Amsterdam. Twee dagen later betrokken ze een nieuwbouwwoning in het Sint-Urbanuspark aan de Noorddammerweg in Bovenkerk omdat er in Amsterdam op korte termijn geen passende huisvesting gevonden kon worden.

Over alle opwindning rond de komende geboorte van hun eerste kind viel op 10 maart 1923 de donkere schaduw van het overlijden van Marijtje, de moeder van Piet, op 58-jarige leeftijd. Toen Mientje op 22 mei beviel van een dochter werd deze dan ook naar haar overleden grootmoeder vernoemd.

Amsterdam

In het voorjaar van 1924 was Mientje weer zwanger en vond het gezin een woning in Amsterdam. Ze verhuisden naar de Assendelftstraat 15, vlak achter de Westergasfabriek. Dichtbij de haven en een drukke spoorlijn zal dat in het stoomtijdperk geen schone omgeving geweest zijn, heel anders dan de frisse lucht van het polderland.

Piet dacht ook aan de toekomst en in de vrije avonduren pakte hij verschillende cursussen op die hem nuttig leken voor de voortgang van zijn carrière. Zo leerde hij schoonschrijven en boekhouden. Op 6 januari 1925 werd het tweede kind geboren, weer een meisje. Ze noemden haar Annie.

In De Kwakel werd de Boterdijk geschikt gemaakt voor het autoverkeer: het wegdek werd verbreed en de steile opritten van de bruggen werden aangepakt. Dat was wel nodig ook,

want: *'Meermalen komt het voor dat automobielen, die trachten uit te wijken, voor deze attentie worden gestraft, doordien zij in de zachte drassige bodem wegzakken'*. In die jaren begint ook het elektriciteitsnet het platteland te bereiken en vele stille weggetjes waren nu ook 's avonds verlicht.

Piet met dochtertje Marijke, (ca.1925)

Een trotse Piet poseerde voor een foto met zijn tweejarige dochtertje Marijke op de arm voor zijn ouderlijk huis. Als

een stadse mijnheer, met zijn modieuze zomerhoed, strikje en goed gesneden pak ziet hij er op de foto uit om door een ringetje te halen. Nonchalant houdt hij een sigaar in zijn vrije hand. Piet was nu dertig jaar oud en het geluk lachte hem toe. Hij had een goede baan, een liefhebbende echtgenote en twee prachtige dochters. Op deze foto straalt hij welvaart en zelfverzekerdheid uit.

Tegenslagen

Mientje was in 1926 weer in blijde verwachting en op 6 januari 1927, precies twee jaar na Annie, werd een zoon geboren. Het was een zware bevalling en moeder kind waren er slecht aan toe. Mientje werd met trombose opgenomen in het Wilhelmina Gasthuis en moest daar zes weken blijven om te herstellen. De baby werd op 7 februari gedoopt en naar zijn grootvader Johannes genoemd. Drie dagen later overleed hij aan een longontsteking. Piet moest dat droevige nieuws vertellen aan het ziekbed van zijn vrouw. Om de thuiskomst van Mientje op te fleuren knapte Piet de huiskamer op met verf en behang. Maar het goedbedoelde initiatief werd niet in dank ontvangen. Mientje kon het niet opbrengen om enthousiast te zijn over deze verrassing. Ze was nog teveel van slag door het verlies van haar baby.

Bij die tegenslagen kwam ook nog eens dat Piet in toenemende mate ontevreden werd over zijn werk. Hij kwam een paar keer in conflict met zijn meedelen nadat hij boetes uitschreef voor 'hoge heren'. Blijkbaar moesten bij sommige personen bepaalde overtredingen door de vingers worden gezien. Dergelijke voorkeursbehandelingen waren in strijd met het gevoel voor orde en rechtvaardigheid waarmee deze agent behept was. Zo hield hij een keer een luxe auto-met-chauffeur aan voor een verkeersovertreding. Vanaf de achterbank klonk het toen: 'Agent, weet u wel wie ik ben?'. Waarop Piet antwoordde: 'Al ben je de koningin, ik geef je een bekeuring.' De passagier op de achterbank bleek echter de Amsterdamse burgemeester te zijn en de volgende dag kon de agent op het bureau een reprimande verwachten. Koppig en tegendraads als een echte Sitvast weigerde hij echter de bon te verscheuren. Piet kreeg ondertussen last van vage klachten die achteraf gezien waarschijnlijk het gevolg waren van de spanningen die hij opliep in zijn werk. Hij had last van spit en raakte gedeprimeerd en overspannen. Toen op 24 oktober 1929 de New-Yorkse effectenbeurs instortte was de uitnodiging voor een geneeskundig onderzoek al onderweg. Op 22 januari 1930 ontving hij na een bezoek aan de zenuwarts het oordeel dat hij 'ongeschikt voor de verdere waarneming van zijne betrekking' was. In februari kreeg hij eervol ontslag bij de Politie, maar gelukkig met behoud van pensioen. Dat was weliswaar geen vetpot, maar zou het gezin in de komende zware crisisjaren een bescheiden basis van zekerheid geven. Per boot reisden ze van Amsterdam naar De Kwakel. Daar werd op het Rode Dorp een van de nieuwe woninkjes in gereedheid gebracht als tijdelijk onderkomen.

Terug naar De Kwakel

Hoewel er veel werkloosheid was ten gevolge van de crisis die na de beurskrach van 1929 was uitgebroken, ging het broer Jan Sitvast voor de wind. Hij was een fietsenzaak begonnen en die wilde hij uitbreiden met de verkoop van elektrische huishoudelijke apparaten. Daar was sinds de aanleg van het elektriciteitsnet veel vraag naar. Hij kocht de vervallen woonboerderij en maakte samen met zijn broers plannen om er een nieuw woonwinkelpand neer te zetten. Dat kwam goed uit, want hun oudere broer Maarten was werkloos en liep in de steun, evenals hun zwager Wijnand Kerkhoff, die getrouwd was met hun oudste zus Anna. Ook Piet zocht naar nieuwe mogelijkheden om aan de kost te komen. Zo ontstond er een werkgelegenheidsproject voor de eigen familie: Piet en vooral Maarten waren ervaren metselaars, Wijnand was timmerman en Jan zelf kon met name de elektrische leidingen voor zijn rekening nemen.

Op nummer 121 (nu 205) kwam aan de straatkant de winkel, met daarachter en daarboven woonruimte voor Jan en zijn bruid Anna de Blicck. Het oude houten werkplaatsje bleef voorlopig nog in gebruik, tot het in 1931 ook vervangen werd door een heuse werkplaats die aan het huis gebouwd werd. De rechterzijde kreeg huisnummer 123 (nu 207) en daar zou Blauwe Jan – die nu 70 was – gaan wonen met zijn ongehuwde kinderen Maarten, Neel en Marie. Aan die kant werden in die jaren nog steeds kruidenierswaren verkocht.

Ondernemer

In het Rode Dorp werd op 13 april 1931 Jansje geboren, een derde dochter voor Piet en Mien. Elf dagen later trouwde broer Jan met zijn verloofde Anna en trok het stel in de gloednieuwe, zelfgebouwde woning. Piet begon nu een handelkje in brandstoffen. Vader Jan had vanuit zijn schuurtje lange tijd petroleum verkocht voor de kooktoestellen en olielampen die nog altijd gebruikt werden. Al snel zou Piet een Ford aanschaffen om de kolen bij de mensen thuis te bezorgen. Rijden leerde hij van zijn neef Hein Kroonen uit Mijdrecht, die hem vloekend en scheldend de geheimen van het autorijden bijbracht.

In 1933 verhuisde het gezin van mijn opa naar het huisje van Willem Klijn op Boterdijk 95 (nu 175). Van daaruit konden Marij en Annie, inmiddels 10 en 8 jaar oud, makkelijk naar school lopen. Er lagen stapels bakstenen aan de waterkant, witte voor binnenmuren en rode voor buitenmuren. Achter het huis was een afdak waaronder de houtvoorraad stond. Het was een prachtig speelterrein voor de kinderen uit de buurt, die er graag verstopperij speelden.

De zaken gingen blijkbaar goed, want in mei 1934 kon Piet verderop aan de Boterdijk een stuk land kopen van Martien Vlasman Sr. Met zijn broer Maarten bouwde hij daar een flinke schuur, een zogenaamde ‘tas’, voor zijn kolenvoorraad en bouwmaterialen. Door de aanleg van een los- en laadsteiger aan de overkant van de weg konden er nu per schip bouwmaterialen aangevoerd worden.

Nieuwbouw op de Boterdijk 121-123 (1931)

*Boterdijk, de loods van Sitvast en het gezin van Piet Verhoef:
Onder v.l.n.r. Henk Schelling, Roel, Theo en Nic. Verhoef.
Boven v.l.n.r. Coba Vermeij, Gonda, Griet en Piet Verhoef (1934)*

Politiek

De gebroeders Sitvast raakten ook betrokken bij de plaatselijke politiek. Maarten was socialist en werd in de jaren 1933 tot 1935 gekozen tot lid van de 'Commissie van bijstand voor werkverschaffing en steunverlening aan werklozen' van de gemeente. En toen de wethouder N. Nederland van de Rooms Katholieke Staats Partij onverwacht overleed, werd Piet gevraagd om diens vrijgekomen zetel in de Uithoornse gemeenteraad op te vullen, in ieder geval tot de verkiezingen die op 29 juni 1935 gehouden zouden worden. En zo werd hij op 23 november 1934 officieel voorgedragen als lid van de raad. Toevallig kwam op die dag ook zijn vierde dochter, mijn moeder, ter wereld. Ze werd vernoemd naar Piet 's zuster Neel, die in die tijd regelmatig bijsprong in het drukke huishouden. De geboorte van Cornelia (Nellie) leidde zo tot de ongekende feestvreugde van maar liefst vijf taarten die bezorgd werden

Maarten Sitvast bij de fietsenwerkplaats (1935)

namens de gemeente, de partij en andere belanghebbenden. Men smulde er gretig van, alsof er geen crisis bestond.

Op zijn negenendertigste verjaardag, 9 december, werd het nieuwe lid formeel geïnstalleerd. Tijdens die eerste vergadering werd de heer Th. J. (Dirk) Könst van de KVP gekozen als opvolger van de overleden wethouder. Piet kon soms ongeduldig zijn en was met zijn koppigheid waarschijnlijk niet erg geschikt voor het politieke spel van geven en nemen. Hij keerde na de verkiezingen niet terug in de nieuwe raad die aantrad in september 1935.

Piet Sitvast, (ca.1935)

Ondertussen werd er weer verhuisd. Willem Klijn wilde zelf in zijn huisje gaan wonen en het gezin Sitvast kwam nu terecht op het adres Boterdijk 156, een huisje in het 'Zwarte Dorp' oftewel de 'Kerkwerft' tegenover de fietswinkel van zijn broer Jan waar ook de rest van de familie gehuisvest was. Ze woonden daar onder één dak met de families Kennis, Verhoef en Winter. Maar Piet had inmiddels vergevorderde plannen om naast zijn schuur op de Boterdijk een woning voor zichzelf te bouwen. Gezamenlijk zaten Piet, Mien en de oudste dochters 's avonds vaak gebogen over de schetsen voor het nieuwe huis, goedmoedig kibbelend over de gewenste indeling.

Een familiedrama

Mientje Sitvast-Kooijman (1902-1935)

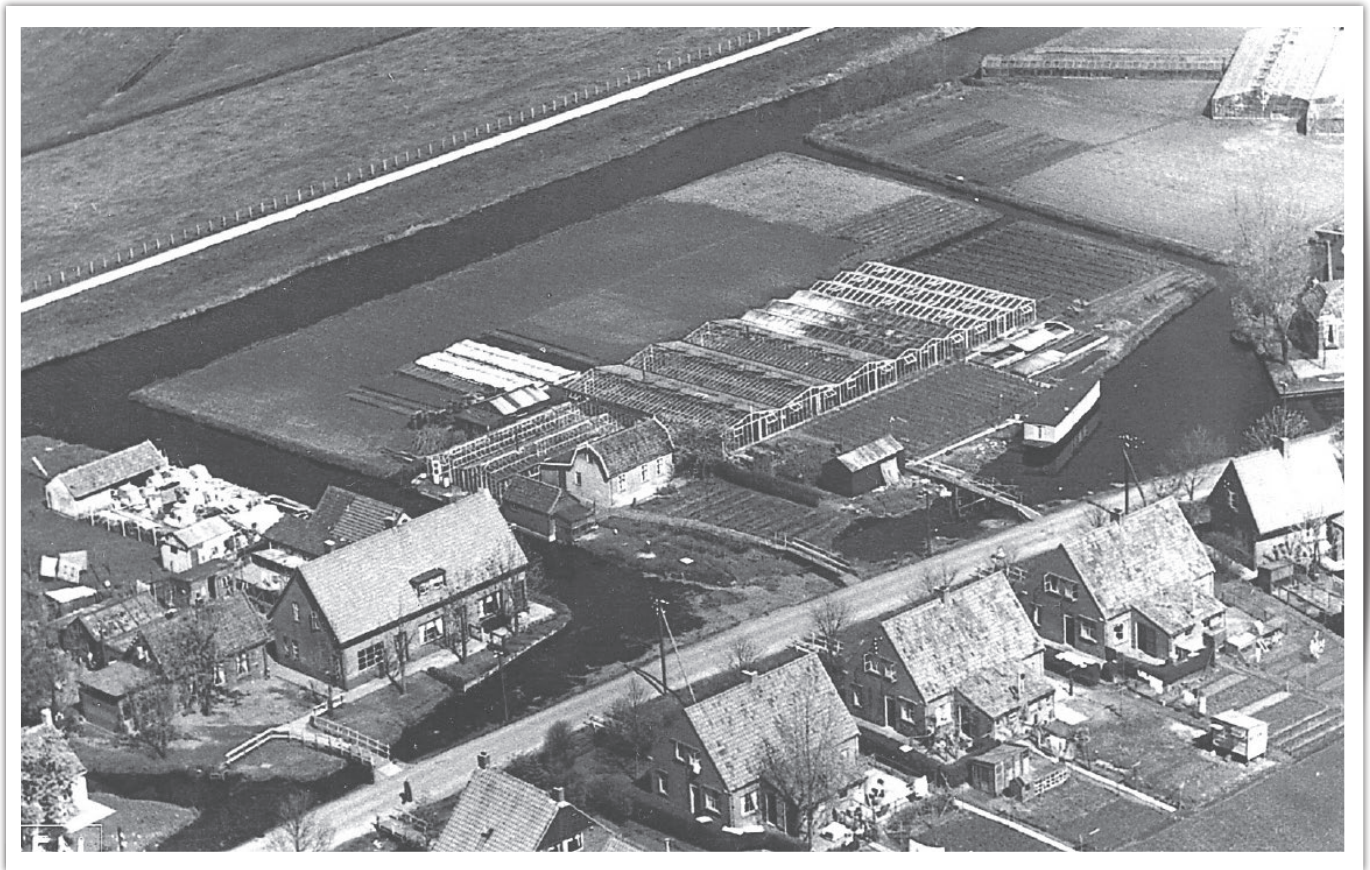
Op 15 oktober 1935 werd een zontje geboren. De kinderen logeerden aan de overkant bij hun tantes en hoorden van de buurmeisjes dat ze een broertje hadden gekregen. Die werd, net als het overleden jongetje, naar zijn grootvader Johannes (Jan) genoemd. Het was weer een zware bevalling geweest en Mientje moest het bed houden om te herstellen. Groot was de ontreddeiding toen Piet tien dagen later tussen de middag thuis kwam en moeder niet goed werd. Ze overleed in zijn armen.

De wereld stond op zijn kop en de kinderen waren voor het leven getekend. Sinds de afgang bij de politie in Amsterdam had het geleken alsof het leven hem weer toelachte, maar nu ging Piet door het diepste dal. Zijn kinderen werden ondergebracht bij de familie aan de overkant terwijl hij zelf probeerde weer grip te krijgen op zijn leven.

Piet piekerde over hoe het nu verder moest en keek daarbij ook weer over de grens. In juli 1936 schreef hij een brief aan zijn oom Leo Kroonen in Californië om te informeren hoe de perspectieven daar waren. Maar de berichten uit Amerika, waar de crisis buitengewoon hard had toegeslagen, waren niet gunstig. Dus richtte hij zich weer op de plannen die hij in De Kwakel kon realiseren. Met geleend geld was hij in staat om een armenhuisje van de kerk over te nemen met de grond die erbij hoorde. Dat huisje op Boterdijk 90 (nu 160) werd op dat moment bewoond door Johannes (Han) ten Brink. En zo werd hij op 10 september 1936 huurbaas van Ten Brink, die altijd wel wat vee had rondlopen voor de slacht, want hij verdiende de kost als slager. Eén van de eerste klussen die Piet aanpakte was het neerzetten van een kleine aanbouw naast het huis om te dienen als winkeltje voor de vleeswaren van zijn nieuwe huurder.

Een eigen huis

Daarna begon hij in december 1936 met de bouw van een rijtje van drie geschakelde woonhuisjes op het kleine weiland naast het huisje. In januari 1937 kon hij de eerste steen leggen. Met inzet van Cornelis Kerkhoven, Jaap van Doorn en zijn broer Maarten vorderde de bouw gestaag en tegen de zomer kon schilder en behanger Hein Winter beginnen met de afwerking van de woningen. Ze kregen de huisnummers 88a, b en c. Het perceel werd aan alle kanten omringd door water en was dus als het ware een eilandje dat met de Boterdijk verbonden was door een houten bruggetje tegenover nummer 90.

Nieuwbouw Boterdijk 88a, b en c (linksonder) het "Gat van Schelling" (rechtsboven) (1955)

In het najaar werd het gezin van Piet weer herenigd. Ze trokken in het hoekhuis op nummer 88a (nu 154), waar de veertienjarige Marij, geholpen door haar zusje Annie, het huishouden zou gaan bestieren. De familie A. van Oostwaard betrok 88b (nu 156) en op 88c (158) kwam een pasgetrouwd stel uit Uithoorn dat na een half jaar weer vertrok en werd opgevolgd door de familie J. Lauwers.

In de daarop volgende jaren raakte Piet onder de indruk van de ontwikkelingen in Duitsland, waar de regering de crisis daadkrachtig aanpakte. Hij had zijn buik vol van het gekonkel van de traditionele machthebbers en begon zich te interesseren voor de Nationaal Socialistisch Bond van Anton Mussert. In voorjaar van 1939 was hij nog druk met plannen voor een viertal arbeiderswoningen aan de overkant van de Boterdijk, naast zijn schuur. Maar hij kreeg geen bouwvergunning van de gemeente en moest die ambitie laten varen. En toen brak na de zomer op 1 september de oorlog uit in Polen.

Oorlog

Toen de bezetting door de Duitsers eenmaal een feit was besloot Piet in augustus lid te worden van de NSB. Hij voelde zich aangetrokken tot de beloften van het Nationaal Socialisme voor de gewone man. En hij hoopte waarschijnlijk dat zijn lidmaatschap nuttig zou zijn voor zijn bedrijf. Maar al spoedig begon hij te twijfelen aan zijn steun voor Mussert en diens partij. Een jaar later noemde hij de leider openlijk een leugenaar toen die beweerde dat de Nederlanders vrij en onafhankelijk zouden zijn in het nieuwe Europa. Het gevolg was dat hij in

december 1941 door de lokale afdeling uit de partij gezet werd. Helaas bleef hij nog wel zijn contributie betalen en dat zou hem na de oorlog duur komen te staan. In zijn gezin liepen de spanningen soms ook hoog op. De twee oudste dochters, die zonder de sturende invloed van een moeder opgroeiden en gewend waren om hun eigen zin te doen, hadden soms heftige ruzies. Toen Marijke in 1941 achttien jaar werd ging ze die zomer het huis uit om in Doorn een opleiding voor kinderverzorgster te gaan volgen.

Omdat hij zich gedwarsboemd voelde door de gemeente en zijn bedrijf het door de oorlog steeds moeilijker kreeg, besloot hij de boel van de hand te doen. In september 1941 verkocht hij zijn schuur met het bijbehorende land aan de gemeente Uithoorn, die zo haar eigen plannen had met het perceel en er uiteindelijk de woningen neerzette die Piet zelf had willen bouwen. De voorraad materialen van zijn bedrijf kwam terecht op het erf achter de woning op 88a. Die spullen verkocht hij aan Piet de Jong, die ook het woonhuis van hem wilde huren om dicht bij de gewilde schaarse materialen te wonen en zo een oogje in het zeil te houden. Er kon nog wel eens wat gestolen worden in die tijd.

Een bescheiden bestaan

Die maand verhuisde mijn opa zijn gezin daarom weer naar de familiewoning bij de winkel. In het najaar van 1940 was zijn broer Maarten plotseling overleden aan een hartaanval nadat in 1938 zijn vader, Blauwe Jan, al gestorven was. Er was dus voldoende ruimte achter en boven de winkel – zeker nu Marijke niet meer thuis woonde – en op die manier kon worden voorkomen dat er Duitse officieren zouden worden ingekwartierd bij de twee angstige zusters.

Ze zouden in het vervolg leven van de huuropbrengst van de woninkjes. Daarom wilde Piet het armenhuisje op nummer 90 opsplitsen. Om dat mogelijk te maken bouwde hij een aanbouw waarin ruimte was voor een keukentje, bijkeuken en toilet voor twee woningen, plus een schuurtje. Eind augustus verhuisde Piet met zijn kinderen naar de nieuwe gesplitste woning op Boterdijk 88d.

Het werd na verloop van tijd duidelijk dat Duitsland aan de verliezende hand was. De geallieerden heroverden Noord-Afrika en Sicilië, Mussolini werd afgezet en er vlogen grote groepen geallieerde bommenwerpers in de richting van Duitsland, vanaf 1943 zelfs overdag. Toen op 6 juni 1944 de invasie van Normandië begon lag Piet een paar weken ziek op bed. Was dat vanwege de angst voor de toekomst? Hij zat hem waar-

Piet Sitvast, (ca.1941)

schijnlijk behoorlijk te knijpen. Op maandag 4 september werd Antwerpen bevrijd en al snel gingen er geruchten dat de geallieerden in Nederland waren. De paniek sloeg toe bij de

De kinderen Marijke, Nellie, Jan, Annie en Jans Sitvast (1941-1942)

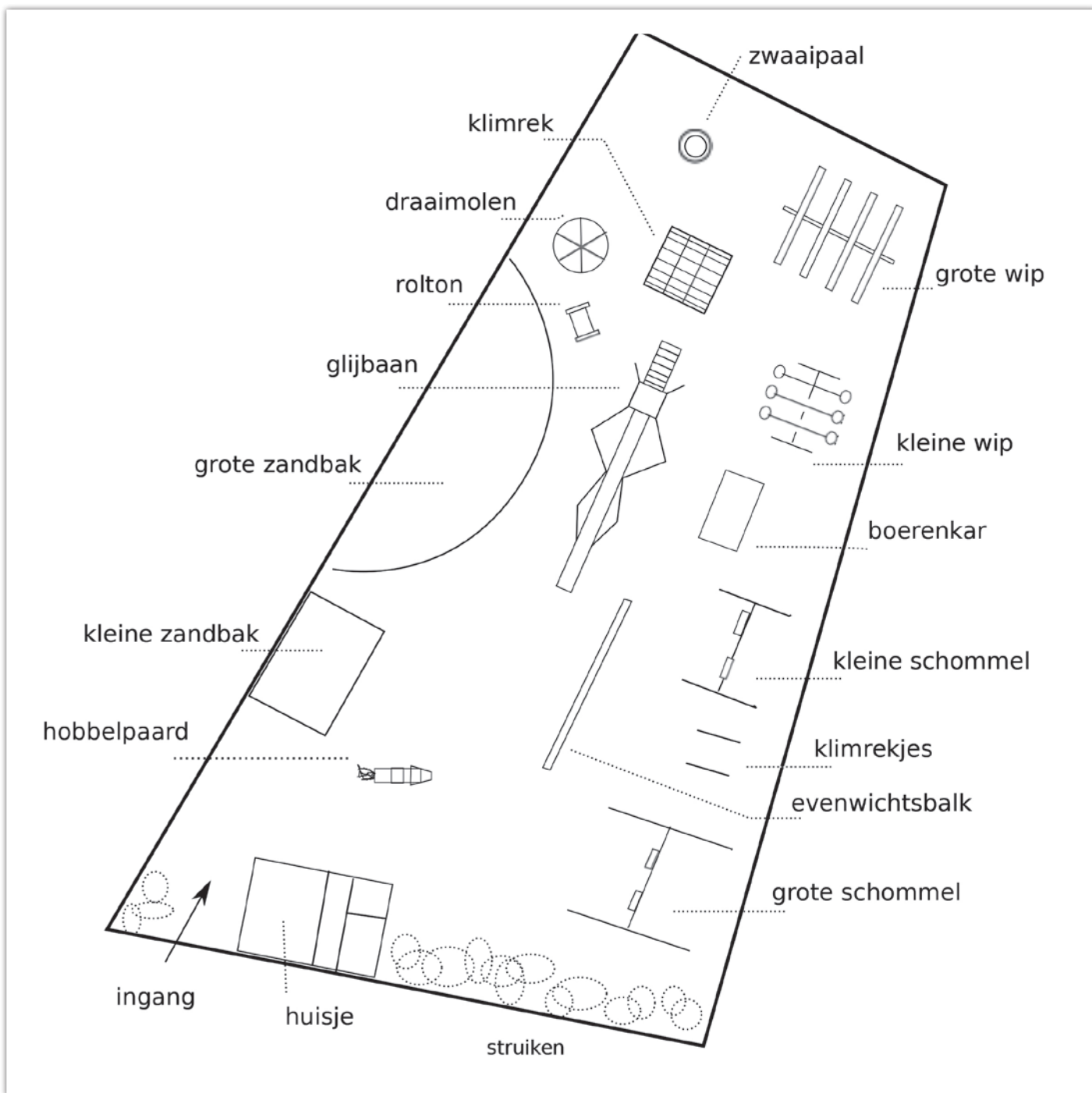
Duitsers en vooral bij collaborateurs. Op die Dolle Dinsdag 5 september sloegen velen op de vlucht naar het oosten uit angst voor represailles. Piet kon niet weggomen, maar vreesde voor zijn kinderen. Hij had een paar slapeloze nachten met een bijl onder zijn hoofdkussen.

Na de hongerwinter werkte Marij in het ziekenhuis in Groningen, waar ze de strijd om de stad en de bevrijding door de Canadezen meemaakte. Op 5 mei gaven de Duitsers zich over en Nederland vierde feest. Piet werd op 11 mei opgepakt vanwege zijn lidmaatschap van de NSB en belandde via Mijdrecht en Amsterdam in het Kamp Crailo, waar hij opgesloten zat met fanatieke nazi's en allerlei akelige vernederingen onderging.

De kinderen mochten hun sterk vermagerde vader daar een keertje opzoeken, maar mijn moeder, zijn jongste dochter Nellië, hield daar een trauma aan over.

De goede pastoor

Piet had zich in zijn nood het laatste half jaar van de oorlog gewend tot pastoor Noordman en die had beloofd zich te zullen ontfemen over zijn kinderen. De goede pastoor zag wel dat Piet een grote beoordelingsfout had gemaakt, maar dat hij nooit een van zijn parochianen benadeeld of in gevaar gebracht had. Hij kende hem als een man die oog had voor het belang van de zwakkeren in de gemeenschap en die zelf getekend was door de nodige tegenslagen. Hij zag het als zijn herderlijke

Speeltuintekening (Hans Klootwijk)

plicht om dit afgedwaalde schaap weer bij de kudde te brengen. Daartoe schreef hij brieven naar het militair gezag om de vrijlating van zijn parochiaan te bepleiten. Ook begon hij een petitie die werd ondertekend door zo'n vijftig dorpsgenoten: naast de pastoor, de kapelaan, het hoofd der school en de gemeenteklerk staan daarop bekende Kwakelse namen als Vork, Janmaat, Van de Rotten, Wahlen, Bartels, Leenders, Schelling, Pouw, Van Oostwaard en Westerbos. In september begon er een officieel onderzoek door de Commissie voor de Vrijlating van Politieke Gevangenen waarbij verschillende Kwakelaars gehoord werden. Uit de getuigenverklaring komt hij naar voren als een dwarse idealist met het hart op de juiste plaats die zich nooit schuldig had gemaakt aan 'on-Nederlandse' activiteiten. Op 21 februari 1946 werd hij na negen maanden ontslagen uit het kamp en kwam hij onder de hoede van de pastoor.

Een nieuw begin

Piet moest dus, voor de zoveelste keer, zijn leven weer oppakken. In gevangenschap was zijn vijftigste verjaardag gepasseerd en hij kon weer opnieuw beginnen. Het zal bitter en zwaar geweest zijn om te accepteren dat hij niet meer de aanzienlijke ingezetene van het dorp was waarvoor hij zichzelf gehouden had. En om de rol van eigenzinnige dwarskop die overal een mening over had af te leggen en te wennen aan die van een bescheiden en ingetogen schaapje in de kudde. Die eerste naoorlogse jaren werkte hij als dat zo uitkwam voor kwekers en boeren en leefden hij en zijn gezin een sober bestaan.

De jaren vijftig braken aan en men keek weer naar de toekomst. Piets dochters Marijke en Annie trouwden en Jans en Nellie namen het huishouden over. De eerste kleinkinderen

werden geboren. In 1954 werd de speeltuinvereniging van De Kwakel opgericht. Toen de eerste beheerder van de speeltuin er in 1956 mee stopte, volgde mijn opa hem op. Dat was ook het jaar dat ik zelf geboren werd in het voormalige armenhuisje op de Boterdijk. Vanwege de woningnood woonden mijn ouders daar tot ze eind 1961 een nieuwbouwflat in Amstelveen kregen. Toen had ik al anderhalf jaar op de kleuterschool naast de speeltuin gezeten. Later in de zestiger jaren logeerde ik wel eens bij hem als mijn ouders op vakantie waren. Ik ging dan met hem mee naar de speeltuin en tussen de middag aten we bij mijn tante Annie op het Rode Dorp. Rond 1968 kwam de hoekwoning op 88a vrij en verhuisde Annie daarheen met haar gezin, waardoor ze dichterbij haar vader kon zijn. Piet liet op het erf achter het huis door Joop Schelling een schuur bouwen waar hij de rest van zijn leven zou wonen, onder één dak met zijn kippen.

Speeltuin "Jong leven" van Opa (1964)

Jaarlijks kreeg hij voor zijn verjaardag van de kinderen van de speeltuin een doos met losse sigaren die ze hadden ingezameld, tot hij er in 1974, hij was toen 79 jaar, mee stopte. Hij was tevreden met het bescheiden leven dat hij leidde en gelukkig in de nabijheid van dierbare familieleden die voor hem zorgden. In de loop der jaren begon zijn geheugen hem in de steek te laten. Uiteindelijk was het onverantwoord om hem zonder toezicht te laten rondwalen en de moeilijke beslissing werd genomen om hem te plaatsen in een verpleeghuis. Daar heb ik afscheid van mijn dierbare opa genomen. Hij overleed op Allerzielen, 2 november 1980. Zijn laatste rustplaats was op het oude kerkhofje in De Kwakel, een paar honderd meter van de plek waar hij bijna 85 jaar eerder geboren was. Tegenwoordig ligt zijn grafsteen in de tuin achter Boterdijk 158, een van de kleine woningen die hij zelf gebouwd had.

(Onze grote dank aan Hans Klootwijk (Jzn) voor zijn mooie verhaal over zijn Opa Piet Sitvast)

Opa Sitvast met Hans en Helma Klootwijk (ca.1960)

LOODGIETERSBEDRIJF H. BLOM & ZN. 75 JAAR (1946-2021)

Café Koek aan het Jaagpad

Het Loodgietersbedrijf H. Blom werd opgericht door Herman Blom sr. De inschrijving bij de KvK te Amsterdam vond plaats op 1 september 1946 en de vestigingsvergunning kreeg hij op 31 december, de laatste dag van datzelfde jaar. In december 2021 bestaat het bedrijf dus 75 jaar met inmiddels de 3^e generatie aan het roer.

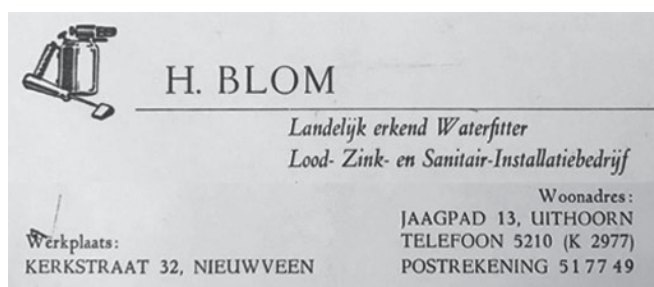
Herman Blom sr. (1909-1945)

Herman Blom sr. werd geboren op 5 juni 1909 te Amsterdam. Hij was de zoon van Jan Blom en Antonia Hermina Landman. Vader Jan Blom was ook loodgieter en werkte bij zijn broer in Amsterdam, later werd hij koetsier van beroep. Herman Blom sr. leerde het vak van loodgieter eerst bij een bedrijf in de stad. Hij ging met een ladder op zijn nek op de fiets met zijn materiaal en gereedschap door Mokum.

Herman Blom en Geertje Koek (1933)

Herman sr. was een groot visliefhebber en gooide wel eens een hengeltje uit in de Amstel. Aan het smalle Jaagpad in De Kwakel was het café van Koek gevestigd. Daar sloeg hij geen karper, maar de dochter Geertje van de cafébaas aan de haak. Herman Blom en Geertje Koek trouwden in 1933 in De Kwakel. Herman werkte in die tijd nog steeds als loodgieter bij een baas te Amsterdam. In de Tweede Wereld Oorlog was het moeilijk om het hoofd boven water te houden. In die periode kon hij niet veel ondernemen, maar na de bevrijding kwamen er wel kansen. Op 31 december 1946 kreeg hij dus zijn vestigingsvergunning en kocht hij een pand in de Kerkstraat in Nieuwveen.

Eerste logo (1950)

Gezin Blom v.l.n.r. Corrie, Toni, vader Herman sr, Herman jr., moeder Geertje, Greet en Jan Blom (1949)

Loodgietersbedrijf H. Blom & Zn. (1946-1969)

Herman en Geertje Blom kregen 3 dochters: Toni, Greet, Corrie en 2 zonen: Jan en Herman jr. Hermanus Johannes (Herman jr.) Blom werd geboren op 6 april 1947 en groeide op aan het smalle Jaagpad. In zijn pubertijd ging hij als klein mannetje op de fiets naar school, vanuit De Kwakel naar Amsterdam. Hij ging naar de ambachtsschool 'Don Bosco' om daar zijn opleiding Technisch Installateur te volgen. Hier haalde hij ook de papieren voor Techniek, zoals koper-, lood- en zinkbewerking. Het diploma behaalde hij op 18-jarige leeftijd, dat was 31 mei 1965. Na de behaalde diploma's ging hij werken bij zijn vader in het loodgietersbedrijf te Nieuwveen.

Zwager Bertus de Rijk was al in dienst bij schoonvader Herman sr. als loodgieter. Hierna trad broer Jan in dienst bij zijn vader, gevolgd door Herman jr. in 1965. Broer Jan had jaren later een andere ambitie, hij wilde in de bloemen gaan werken en besloot te stoppen als loodgieter. Hier kwam zijn passie beter uit tussen de bloemen en planten. Jan was ook gek op dieren, net als zijn moeder, die had ook een koe, schapen en kippen om voor te zorgen. Jan woonde later in een wit huisje aan de Hoofdweg, iedereen kende zijn kleine kinderboerderij wel met al zijn beestjes. Hij was altijd in zijn sas met bloemen en dieren, later versierde hij samen met zijn vrouw Jannie zijn huis met kerstlichtjes. Met de mooiste verlichte tuin van Noord-Holland haalde hij het SBS-shownieuws op TV.

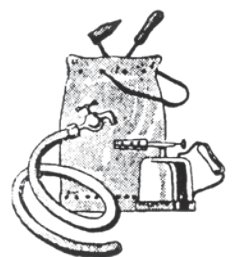
Hermanus Johannes Blom jr. (1969-1973)

Herman jr. Don
Boscoschool (1961)

Herman jr. had die gedrevenheid wel om het bedrijf later te gaan runnen. Vader en zoon gingen veel samen op pad naar hun klanten, in het begin met de fiets en later op de brommer. Begin jaren zestig kwam er een blauw VW-Busje met handgeschilderde witte letters op de auto. Ze werkten in Amsterdam, Nieuwveen, Uithoorn en De Kwakel en omstreken. Herman was in zijn jeugd een goede schaatser, zeker in de strenge winters van 1962/1963. In de "Eendenkooi" in Bilderdam reed hij koppelkoersen en afvalraces op het natuurijs. De prijsuitreiking was altijd in het café van Hein Roos, waar het bier en de borrels redelijk vloeiden. Herman dronk geen druppel alcohol en had weinig geduld om te wachten op zijn gewonnen beker en prijzengeld. Hij wilde weer verder, nog effe dit en effe dat, altijd gedreven om door te gaan.

Herman jr. kreeg in 1964 verkering met Lia Plasmeijer (Jdr.) op de Kwakelse kermis bij Leenders. In de verkeringstijd op zondag na het eten bij zijn schoonouders, ging Herman even op de brommer naar het Jaagpad. Daar moest de enige koe van zijn moeder gemolken worden. Daarna weer snel terug naar de Boterdijk om even een paar potjes te kaarten met zijn schoonfamilie.

Logo (1966)

De toekomstplannen werden verder uitgezet: met veel hulp van zijn handige zwager Bertus de Rijk, werd de oude schuur van zijn ouders omgebouwd tot een huisje. Toen het huisje af was, trad hij op 24 juni 1969 met Lia in het huwelijksbootje. Zij waren een van de eerste huwelijken in de nieuwgebouwde Kwakelse kerk. Hierna kwamen de kinderen, dochter Ingrid in 1971 en zoon Jeroen in 1973, het gezin versterken. Ondanks zijn drukke werkzaamheden als beginnend ondernemer, was er toch ook tijd voor ontspanning. Op zondag voetballen in de selectie bij KDO en later bij RKDES. In Kudelstaart werd hij op school 'Brammetje' genoemd. Na de KDO-periode ging hij met zijn oude lagerschoolmaatjes uit Kudelstaart voetballen in de selectie van RKDES.

Herman Blom en Lia Plasmeijer (1969)

Herman in Nieuwveen (1977)

Oude werkplaats Nieuwveen (1971)

H. Blom jr. de nieuwe eigenaar (1974-1977)

Vader Herman sr. vond dat hij genoeg gewerkt had en gaf letterlijk alle sleutels en papieren aan zijn zoon Herman jr. Dit gebeurde op 5 juni 1974, met de woorden: "Als je vragen hebt hoor ik het wel en succes er mee." Tussen zijn drukke werkzaamheden door, in 1973 ook nog even naar de avondschool om met zwager Ton hun middenstandsdiploma te halen. Dat papiertje was wel nodig om een eigen bedrijf te runnen en óók handig, een typediploma. Vader Blom kon zich nu nog meer richten op zijn grote hobby's: zijn aquariums met tropische vissen en op karpers vissen in de Amstel. De 2^e generatie Loodgietersbedrijf H. Blom & Zn. was een feit.

In 1974 ging hij weer in De Kwakel bij KDO voetballen op de zaterdagmiddag, dat was altijd racen tegen de klok na zijn drukke werk. Hij stond aan de andere kant van de Amstel al te toeteren, zodat Lia de soep op kon scheppen, kon het vast koud worden. Hij moest altijd overvaren met de roeiboort om bij zijn huis te komen. Werkte hierna zijn soep en een broodje naar

binnen en hup weer terug over de Amstel naar de voetbal. Na de voetbal nog wat in de tuin rommelen en op zaterdagavond bleef hij thuis bij zijn gezin, om bij te komen van de werkweek. Een loodgieter werkt altijd. Als het mooi weer is, daken plakken. Als het hard regent, goten en daken repareren door lekkages. Als het hard vriest, moeten de leidingen ontdooid worden, het is een beroep waar je 24 uur per dag, 7 dagen per week mee bezig bent. In de weekenden moeten loodgieters ook paraat staan voor noodhulp. Effies nog dit, effies nog dat, waren zijn bekendste stopwoordjes.

Nieuwbouw Nieuwveen (1978-1988)

Het bedrijf was nog steeds in Nieuwveen gevestigd met de oude werkplaats. Er werden plannen gemaakt voor nieuwbouw van het bedrijf op dezelfde plek. Het oude pand in de Kerkstraat werd gesloopt evenals alle oude opslagschuurtjes. Daarna volgde eerst de nieuwe werkplaats achter op het terrein. Vooraan de weg werd een nieuw woonhuis gebouwd en het jonge gezin ging daar op 21 september 1978 wonen. Een mooie nieuwe start voor de jonge ondernemer, alles op één erf. In juli 1979 werd de jongste dochter Leonie geboren in het nieuwe huis. In die periode nam Herman de eerste medewerker aan op het bedrijf. Opdrachten en werk groeiden gestaag en er kwam in de loop der jaren nog meer personeel bij. Er was geen kantine in de werkplaats en het personeel at gewoon mee aan de keukentafel, naast de kinderen. Lia heeft heel wat soep en broodjes gemaakt en eieren met spek gebakken voor het personeel. Altijd waren er mensen over de vloer in huis. Ook voor de vertegenwoordigers van de materialen was de keuken de ontvangstruimte, waar de koffie altijd klaar stond. Lia was de stille kracht en het rustpunt van het bedrijf.

Het gezin v.l.n.r. Lia, Leonie, Ingrid, Jeroen en Herman jr. Blom (1984)

Gemeente Uithoorn

Het loodgietersbedrijf groeide uit zijn jasje, uitbreiding van personeel door meer opdrachten en de 24-uurservice in de gemeente Uithoorn. Al vele jaren was Blom al het bedrijf waar de gemeente op kon bouwen. De huurhuizen van de gemeente Uithoorn werden overgedragen aan de Woongroep Holland. Na verloop van tijd werden de huizen weer overgedragen aan Woningbouwvereniging Eigen Haard. Het onderhoud en service aan de huizen werd al vele jaren door de Blom gedaan.

Echt familiebedrijf (1989-1996)

Zoon Jeroen ging ook naar de ambachtsschool Don Bosco, net als zijn vader op de fiets in weer en wind 27 km v.v. vanuit Nieuwveen naar Amsterdam. In juni 1989 haalde hij zijn vakdiploma en ging bij het bedrijf van zijn vader werken, ook kwam dochter Ingrid in 1989 op kantoor te werken. De oprichter Herman Blom sr. overleed op 31 oktober 1992 op 83-jarige

Vader en zoon bij eerste hogedrukspuit. (1990)

Drie generaties, Herman jr., Jeroen en Herman sr. (1980)

leeftijd, maar de volgende generatie was alweer opgeleid voor de toekomst. In 1995 haalde Jeroen zijn middenstandsdiploma en zijn diploma Technische Installateur en Bedrijfstechniek. Het vak was niet alleen meer loodgieter, er kwam veel meer bij kijken als allround water- en gasinstallateur.

Kantoor in De Kwakel (1997-1998)

Het ouderlijk huis van Lia kwam vrij aan de Boterdijk, de wens om daar te gaan wonen kwam uit. De familie gunde de aankoop van het huis en de grond aan Lia en Herman. Zo bleef het toch in de familie en iedereen kon altijd aankloppen bij dit gastvrije echtpaar. De deur stond altijd open, de ouders waren overleden, maar bij Lia en Herman kwam iedereen toch weer echt thuis. In november 1997 verhuisden zij vanuit Nieuwveen naar De Kwakel. Vanuit de schuur waar het kantoor gevestigd was in 1998, werden de nieuwe lijnen uitgezet voor de toekomst. Door deze aankoop kwam het huis en de loods in Nieuwveen vrij, waar zoon Jeroen heen verhuisde.

Nieuw logo (1997)

Nieuwbouw Uithoorn (1999)

De grond aan de Industrieweg 15a waar de zeecontainers op stonden, werd altijd gehuurd van de gemeente. In 1999 was het moment om die grond aan te kopen. De plannen waren gemaakt om daar een nieuw kantoor en werkplaats te gaan bouwen, alles op één locatie en kort op het werkterrein van de gemeente Uithoorn. Het personeel kwam elke dag vanuit Nieuwveen naar de klus, wat veel extra tijd en dus geld kostte. Intussen kwam in juni schoonzoon en zwager Patrick Brand in het familiebedrijf werken. Net na de bouwvakvakantie in 1999 ging de eerste paal de grond in voor de nieuwbouw.

Opening nieuwbouw Uithoorn (2000)

H. Blom & Zn. Installatiebedrijf (2000)

Het moderne gebouw aan Industrieweg 13b was klaar voor gebruik. De toevoeging *loodgietersbedrijf* achter de naam werd tevens vervangen door Installatiebedrijf en vennootschap onder firma, de nieuwe naam werd nu: H. Blom & Zn. V.O.F. Installatiebedrijf. Het bedrijf was al jaren lid van Uneto-VNI (Vereniging van Nederlandse Installatiebedrijven) wat kwaliteit hoog in het vaandel heeft. Op voortvarende wijze is het splinternieuwe gebouw op het gebied van lood-, zink- en sanitairwerk, dakwerken en landelijk erkend gas & waterfitter, op vrijdag 3 maart 2000 officieel in gebruik gesteld. Dit gebeurde door vader Herman en zoon Jeroen Blom, die onder het toezien van familie, vrienden en bekenden en niet in de laatste plaats het personeel op professionele wijze een champagneflles tegen de wand van het gebouw tot ontlading lieten komen. Op de begane grond een bijzonder ruim opgezette voorraadruimte, waar alle zaken die nodig zijn om de installatiewerkzaamheden te verrichten hun eigen plaatsje hebben gevonden. Keurig gerangschikt, sanitair bij sanitair, lood bij lood en voorzien van kaartjes zijn alle zaken, van moertje tot pvc-pijp, moeiteloos terug te vinden. "En dat was in het verleden wel eens anders", zo vertrouwde Jeroen Blom ons toe. "In de zeecontainers was het echt behelpen en als je dit zo ziet, is het een feest om hier rond te kunnen lopen". Een deur wordt geopend en in een aparte ruimte staat apparatuur die gebruikt wordt bij eventuele ontstoppingswerkzaamheden. Keurig afgeschermd, waardoor die dieseldampen niet in het magazijn doordringen. Op de eerste etage is naast de stemmig ingerichte kantoorruimte plaats gevonden voor een zeer ruime kantine en een toilet- en doucheruimte met daarin verwerkt die artikelen die het installatiebedrijf ook levert. Multifunctioneel dus, zonder nu meteen te zeggen dat deze ruimte dienstdoet als showroom. Maar het is wel aardig om te kunnen zien wat de mensen bij H. Blom & Zn. allemaal in hun mars hebben.

Jeroen Blom Hzn. (2013)

Johannes Hermanus (Jeroen) Blom (2001)

In dit jaar volgde er nog een belangrijke stap, de bedrijfsoverdracht van vader Herman op zoon Jeroen Blom op 30 maart 2001. Het stokje werd overgenomen en het bedrijf ging later van V.O.F. over naar B.V. en daarmee werd de 3e generatie Blom voor de toekomst vastgelegd. Nu met Jeroen aan het roer en vader Herman op de achtergrond. Op de zaterdagen ruimde

Herman met één van zijn kleinkinderen de werkplaats op, alles werd netjes schoongemaakt, zodat ze maandag weer fris aan het werk konden. Zijn hobby was tuinieren met Lia en zijn schaapjes verzorgen. Hij ging pas jaren later één dag minder werken om dit te kunnen doen. Hij was een echte familieman, was altijd met zijn kinderen en kleinkinderen bezig; de kleurrijke tuin breidde uit tot speelparadijs voor de kleinkinderen.

HBLOM&ZN
installatiebedrijf

Nieuwe huisstijlen logo (2005)

Zwarte bladzijde (2014)

*Herman Blom jr.
(1947-2014)*

Op 27 september 2014 is Herman Blom jr. op 67-jarige leeftijd overleden, als gevolg van een verkeersongeval op de Zierendeweg te Zwammerdam. Herman was fanatiek schaatser en wielrenner en laat hij nu juist verongelukken met zijn geliefde racefiets. De wereld stond stil voor de familie en het bedrijf. Het gezin was in shock door dit grote verlies, tot op de dag van vandaag missen ze hem met zijn kennis, humor en zijn

gedrevenheid. De vakman, de leermeester, de ondernemer, de geïmporeerde, de sportman, maar vooral de trotse familieman in hart en nieren. Heel indrukwekkend was zijn uitvaart. Herman werd naar zijn laatste rustplaats gereden, begeleid door zijn eigen personeel in de Blom bedrijfsauto's in kolonne erachter. Nu moest zoon Jeroen het zonder zijn grote voorbeeld en leermeester doen. Met veel steun van zijn familie en het personeel, slaagde hij erin om de lijnen voor het bedrijf uit te zetten. In die heel moeilijke tijd na dit grote verlies, is ze dit zeker gelukt met hun gezamenlijke inzet.

Bedrijfsauto's bij de Uitvaart (2014)

75 jaar Vakmanschap (1946-2021)

Het bedrijf Blom werkt ook voor diverse aannemers zoals AVO-Koenen, Mulckhuysen, Ooijevaar, Logchies en voorheen ook Gortemulder. In samenwerking met meerdere grote bedrijven en particulieren zijn mooie verbouwingen gerealiseerd. Bij nieuwe huizen of renovaties bestaat het werk uit het plaatsen van keukens, toiletten, badkamers en uiteraard veel dakwerk. Bij bedrijven en particulieren maken ze gotendoen ze in zinklood- en rioolwerkzaamheden. Het bedrijf is niet meer alleen bezig met loodgieterswerk, maar is een allround installatiebedrijf geworden van gas en water.

Dak plakken (2009)

Dakgoten plaatsen (2005)

Het bedrijf is trots dat het op 27 januari 2017, VCA-gecertificeerd is geworden. VCA staat voor Veiligheid, Gezondheid en Milieu (VGM). Het is een Checklist Aannemers en is bedoeld om veiliger te werken en het aantal ongevallen te verminderen. Het is een veelzijdig programma waarmee dienstverlenende bedrijven worden getoetst en gecertificeerd op hun VGM-beheersysteem. Door steeds meer opdrachtgevers wordt het VCA-certificaat verplicht gesteld voor het uitvoeren van loodgieterswerk, waaronder gas-, water-, riool-, en CV-werk en werkzaamheden aan daken.

De visie van opa en vader Blom zit nog steeds in de genen: hard werken, je best doen, de sociale contacten onderhouden en goed vakwerk afleveren, dat zijn de zaken waar het om draait. Het familiebedrijf draait altijd door, als Jeroen afwezig is, staan zus Ingrid en haar man Patrick Brand altijd paraat om de boel in de gaten te houden. Ze draaien samen al vele jaren met ervaring mee in het bedrijf. In 2019 kreeg het bedrijf aan de buitenkant een nieuwe moderne uitstraling, klaar voor de toekomst. Het installatiebedrijf mag zich nog steeds verheugen in een grote belangstelling en is inmiddels uitgegroeid tot een bedrijf met 10 personen per 1 januari 2022.

Staannd v.l.n.r. Patrick en Ingrid Brand, Lia Blom, Romy Brand, Kaja Doelman en voor Izzie Doelman (2016)

Gezin v.l.n.r. Lasse, Maud, Anne, Jeroen en Linus Blom (2021)

Jeroen Blom heeft met zijn vrouw Maud ook weer 2 zoons en een dochter. De drie kinderen zitten nu op de middelbare- en basisschool, wie weet gaan ze ook weer in de voetsporen van hun (voor)ouders treden? Dat zal de toekomst uitwijzen. Het is een prachtig beroep, waarbij je altijd met je handen mooi vakwerk aflevert en dat al 75 jaar een begrip in de regio.

Stichting De Kwakel Toen & Nu feliciteert het bedrijf en de familie met deze mooi mijlpaal.

(Met speciale dank aan: Lia Blom-Plasmeijer, Ingrid Brand-Blom en Jeroen Blom)

HBLOMSZN

installatiebedrijf

Al 75 jaar een begrip in de regio (1946-2021)

Industrieweg 13b 1422 AH Uithoorn. Tel. 0297-531239 info@hblomenzoon.nl www.hblomenzoon.nl

MET DANK AAN ONZE SPONSOREN VOOR ONDER- STEUNING VAN STICHTING DE KWAKEL TOEN & NU

ABG automaterialen bv
Albert Heijn Jos van den Berg
Amstelhof Sport & Health Club
Bosch Car Service van den Berg bv
Burgers Betonbouw B.V.
Constructiebedrijf De Kwakel B.V.
De Beij Elektra b.v. Installatie Techniek
De Vries Groep - Administratie
Duo Plant v.o.f.
Fish - Vishandel Klaas Bos Spakenburg
Frans Kooyman Auto's
Fred Makelaardij o.g.
Fysiotherapie De Kwakel
Graaf X ICT
Het Fruitpaleis
H. Blom & Zn Installatiebedrijf B.V.
Hotel & Restaurant Lakeside
HPD Potplanten
Jac. Oosterveer B.V.
Jan Voortman Autoschadeherstel
Kandelaar Elektrotechniek
Kennis Heiwerken B.V.
Klaas Kleijn Administratiekantoor
Knipsalon Care For Hair
Kooyman B.V.
MJK Administratie
Mooi, Vers van de kweker
Over de Web
Paparazzi Media
Péterra pedicure en massagepraktijk
Poldersport
Rodaal Groep Mijdrecht
Röling Isolatietechniek B.V.
Schijf Groep Uithoorn
Sparnaay Juweliers
Spelt Bedrijven B.V. - Nieuwveen
Supermarkt Quakel
Takii Seed
Tandartsenpraktijk De Kwakel
H.A. Teeuwen Bouw- en Aannemersbedrijf
Tanken & Wassen van den Berg bv
Theijssen & De Jong Hoveniers
Van der Boon Auto's - Leimuiden
Van Kessel Administratie & fiscaaladvies
Van Rijn Fietsen
Van Zaal Transport
Verheijfotografie
Voorend Taaladvies
Westerbos & Mens Brood & Banket
Zorgboerderij Inner Art

peter@abg-bv.nl
0297-540086
info@amstelhof.com
peter@bergauto.nl
info@burgersbetonbouw.nl
info@dekwakelbv.nl
elektra@debeij.nl
john@devries.nl
duoplant@duoplant.nl
info@fish-nederland.nl
info@kooyman-autos.nl
info@fredmakelaardij.nl
info@fysiotherapie-dekwakel.nl
info@graaf-x.nl
hetfruitpaleis@gmail.com
info@hblomenzoon.nl
info@hotellakside.nl
vireo@vireo.nl
jac@jacoosterveer.nl
edwin@janvoortman.nl
info@kandelaar.com
info@kennisheiwerken.nl
info@klaaskleijn.nl
info@c4h.nl
info@kooymanbv.nl
info@mjk-advies.nl
info@vanrijnroses.nl
info@overtheweb.nl
dp@de-kwakel.com
info@peterra.nl
info@poldersport.com
lrotten@xs4all.nl
info@rolinggroep.nl
info@schijf.nl
info@sparnaayjuweliers.nl
administratie@spelt.nl
rehorst.nieuwveen@coop.nl
info@takii.eu
info@tandartsenpraktijkdekwakel.nl
info@teeuwenbouw.nl
tankstation@bergauto.nl
info@theijssen-dejong.nl
info@vdboon.nl
info@administratievankessel.nl
info@vanrijnfietsen.nl
info@vzt.nl
info@verheijfotografie.nl
info@taaladviesvoorend.nl
info@westerbos.nl
gera@inner-art.nl

www.abg-bv.nl
www.ah-josvandenbergh.nl
www.amstelhof.com
www.bergauto.nl
www.burgersbetonbouw.nl
www.dekwakelbv.nl
www.debeij.nl
www.johndevries.nl
www.duoplant.nl
www.fish-nederland.nl
www.kooyman-autos.nl
www.fredmakelaardij.nl
www.fysiotherapie-dekwakel.nl
www.graaf-x.nl
www.hetfruitpaleis.nl
www.hblomenzoon.nl
www.hotellakeside.nl
www.vireoplantsales.com
www.jacoosterveer.nl
www.janvoortman.nl
www.kandelaar.com
www.kennisheiwerken.nl
www.klaaskleijn.nl
www.c4h.nl
www.kooymanbv.nl
www.mjk-advies.nl
www.vanrijnroses.nl
www.overtheweb.nl
www.de-kwakel.com
www.peterra.nl
www.poldersport.com
www.rodaal.nl
www.isolatietechniek.eu
www.schijf.nl
www.sparnaayjuweliers.nl
www.spelt.nl
www.cooprehorst.nl
www.takii.eu
www.tandartsenpraktijkdekwakel.nl
www.teeuwenbouw.nl
www.bergauto.nl
www.theijssen-dejong.nl
www.vdboon.nl
www.administratievankessel.nl
www.vanrijnfietsen.nl
www.vzt.nl
www.verheijfotografie.nl
www.taaladviesvoorend.nl
www.westerbos.nl
www.inner-art.nl

Prettige Feestdagen en een gezond 2022

Stichting De Kwakel Toen & Nu
www.de-kwakel.com